

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ ΤΗΣ Α ΟΙΚ. ΣΥΝΟΔΟΥ (Ιω. 17, 1-13)

†ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ ΜΕΛΕΤΙΟΥ

(Διασκευή ομιλίας στο Κορφοβούνι, στις 31/5/1998)

1. Η σημασία της ορθής πίστης

Κάθε άνθρωπος έχει τις γνώμες του και τις ιδέες του. Άμα ψάξεις να βρεις γνώμες, βρίσκεις πιο πολλές από τα κεφάλια. Γιατί άλλη γνώμη έχουν σήμερα οι άνθρωποι και άλλη αύριο.

Αλλά η πίστη, η αλήθεια δηλαδή για το Θεό, δεν είναι «ο φούρνος του χότζα». Δεν μπορεί ποτέ άλλα να είναι σήμερα και άλλα να είναι αύριο.

Όμως για τα οποιαδήποτε άλλα πράγματα δεν πειράζει ή το κακό είναι λίγο, αν κάνουμε κάποιο λάθος. Γιατί διορθώνεται. Ή και αν δεν διορθωθεί, δεν χάθηκε ο κόσμος. Η ζημία είναι μικρή. Λίγες δεκάρες χάθηκαν, ή στερηθήκαμε κάποιο άλλο επίγειο απόκτημα.

Εάν όμως χάσουμε την πορεία μας προς τον Θεό και δεν βγούμε στη Βασιλεία Του η ζημία είναι τεράστια και απροσμέτρητη.

Γι' αυτό, ανέκαθεν η αγία μας Εκκλησία, επέμενε ότι πρέπει να κρατούμε την ορθή πίστη. Την μία πίστη που περιγράφει σωστά τον Θεό Πατέρα και τον Κύριο μας Ιησού Χριστό. Τις βασικές αρχές της πίστης, τις διατύπωσε ο ίδιος ο Κύριος μας Ιησούς Χριστός, που όπως ακούσαμε στο Ευαγγέλιο είπε:

«Αύτη εστιν η αιώνιος ζωή, ίνα γινώσκωσί σε τον μόνον αληθινόν Θεόν και ον απέστειλας Ιησούν Χριστόν».

Όποιος δεν έχει σωστή γνώμη για το ποιός είναι ο αληθινός Θεός και όποιος δεν ξέρει σωστά τι είναι ο Χριστός, αιώνια ζωή δεν θα βρει.

2. Ο Υιός και οι υιοί

Τότε που έγινε η Α' Οίкуμενική Σύνοδος, έλεγαν οι άνθρωποι: «Τι άραγε είναι ο Χριστός; Εμείς ξέρουμε ότι ο Θεός είναι ένας. Και αφού ο Θεός είναι ένας, ο Χριστός πρέπει να είναι κάτι άλλο».

Γνωμάτευση μέσα στην Αγία Γραφή:

«Ο Χριστός είναι ο Υιός του Θεού».

Υιός του Θεού όμως μπορεί να είναι ένας, «κατά φύσιν», ή «κατά χάριν». Κατά χάριν είμαστε όλοι εμείς. Μας δημιούργησε ο Θεός, είμαστε πλάσματά του. Αλλά από αγάπη και καλωσύνη μάς ονομάζει παιδιά Του και μας υιοθετεί δια του αγίου Βαπτίσματος. Την ώρα που βαπτιζόμαστε μέσα στην κολυμβήθρα, ο Θεός κάνει μία «συμβολαιογραφική» πράξη. Και μας παραδέχεται και μας αναγνωρίζει παιδιά Του.

Αλλά δεν είμαστε φυσικά παιδιά Του. Είμαστε «κατά χάριν» παιδιά Του. Και τώρα το ερώτημα:

Ο Χριστός τι ήταν; Κατά φύσιν ή κατά χάριν παιδί Του;

Και άρχισαν τότε μία θεολογική διαμάχη. Της οποίας η σωστή απάντηση δεν είναι για κανένα αδιάφορη. Γιατί η μία άποψη είναι αλήθεια και η άλλη είναι ψέμα. Το ψέμα δεν σώζει, δεν αγιάζει. Αντίθετα ζημιώνει πολύ.

Έτσι οι άγιοι Πατέρες ερεύνησαν τις Γραφές σε βάθος. Και είπαν εκείνο που ακούμε στο Σύμβολο της Πίστεως: «Πιστεύω εις ένα Θεόν Πατέρα παντοκράτορα, ποιητήν ουρανού και γης ορατών τε πάντων και αοράτων. Και εις ένα Κύριον Ιησούν Χριστόν, τον Υιόν του Θεού τον μονογενή».

Εμείς είμαστε πολλοί, τα κατά χάριν παιδιά του Θεού. Από τον Αδάμ μέχρι σήμερα πολλά δισεκατομμύρια. Εκείνος, ο Χριστός, είναι μονογενής. Εντελώς διαφορετική κατάσταση. Είναι ο κατά φύσιν Υιός του Θεού.

Και για να το επεξηγήσουν οι Πατέρες, πως είναι δυνατόν ο ένας Θεός να έχει και Υιόν και να μην γίνονται δύο Θεοί, λένε: Προσέξατε! Είναι «Φως εκ φωτός». Θεός αληθινός, εκ Θεού αληθινού». Γεννήθηκε, δεν δημιουργήθηκε. Δεν είναι πλάσμα. Δεν είναι κατασκεύασμα. Αλλά είναι κάτι που γεννήθηκε από την ουσία του Πατέρα. Όπως γεννιέται το παιδί, από την ουσία της μάνας του και του πατέρα του.

Και είναι με τον Πατέρα όμοιος, όχι μόνο όσο όμοιο είναι το παιδί με τον πατέρα του, αλλά κάτι περισσότερο. «Φως εκ φωτός». Παίρνουμε ένα κερι και το ανάβουμε. Έχουμε φως. Παίρνουμε και ένα άλλο κερι και το ανάβουμε. Μπορείτε να βρείτε διαφορά στο ένα φως από το άλλο; Ούτε ουσίας, ούτε μορφής, ούτε τίποτε. Έτσι είναι ο Υιός. «Φως εκ φωτός». Ολόιδιος με τον

Πατέρα. Από την ουσία του Πατέρα.

Εδώ έχουμε το μεγάλο μυστήριο: Ο Πατέρας και ο Υιός και το Άγιο Πνεύμα δεν είναι τρεις Θεοί. Αλλά ένας Θεός.

Στην αριθμητική των ανθρώπων, ένα συν ένα συν ένα, κάνουν τρία. Αλλά ο Θεός έχει την δική του αριθμητική. Πατέρας και Υιός και Άγιο Πνεύμα, δεν κάνουν τρεις Θεούς, αλλά ένα Θεό.

3. Ο Θεός είναι Πατέρας

Πρέπει όμως να προσέξουμε, ότι το Σύμβολο της Πίστεως μας λέγει: Ο Θεός, δεν έχει μαζί μας την σχέση ότι μας δημιούργησε, μας παίρνει κοντά Του και μας συγχωρεί για τα αμαρτήματά μας. Αλλά έχει μία διαφορετική σχέση. Τον Θεόν, τον ονομάζουμε Πατέρα. Πατέρας σημαίνει: γεμάτος στοργή. Γεμάτος αγάπη.

Είναι παντοκράτορας, αλλά είναι Πατέρας.

Και Πατέρας παντοκράτορας, σημαίνει απόλυτη εγγύηση, απόλυτη εμπιστοσύνη ότι μπορεί να μας προστατεύσει σαν παντοκράτορας και θέλει να μας προστατεύσει και να μας σώσει. Όπως ο πατέρας τα παιδιά του.

Πόσο θέλει; Λέει η Αγία Γραφή: «Ούτως ηγάπησεν ο Θεός τον κόσμο, ώστε τον Υιόν αυτού τον μονογενή έδωκεν, ίνα πας ο πιστεύων εις αυτόν μη απόληται».

Όποιος δηλαδή πιστεύει σ' αυτόν, τον Υιό Του, να μην χαθεί, αλλά να έχει ζωήν αιώνιον. Στο Σύμβολο της Πίστεως γράφουν οι άγιοι Πατέρες: «Τον δι' ημάς τους ανθρώπους και δια την ημετέραν σωτηρίαν, κατελθόντα εκ των ουρανών και σαρκωθέντα εκ Πνεύματος αγίου και Μαρίας της Παρθένου και ενανθρωπίσαντα».

Το μεγαλύτερο μυστήριο του κόσμου είναι ότι ο μονογενής Υιός του Θεού κατέβηκε στη γη, πήρε σάρκα σαν την δική μας, και με την ίδια διαδικασία που μεγαλώνουμε και εμείς, μεγάλωνε σιγά-σιγά σαν τέλειος άνθρωπος.

Για να μας σώσει από τι; Από την χειρότερη καταστροφή. Από τις αμαρτίες μας που θα μας οδηγούσαν -σαν ενοχή ενώπιον του Θεού- στον χωρισμό από τον Θεό. Στην αιώνια κόλαση.

4. Ο Χριστός έπαθε για μας

Τι λέμε παρακάτω; «Σταυρωθέντα τε υπέρ υμών». Σταυρώθηκε.

Όχι γιατί ήταν αδύναμος, και τον έκαναν καλά οι Εβραίοι. Ο παντοδύναμος Θεός δεν ασθενεί ποτέ. Θυμηθείτε τα λόγια του Χριστού στον Πέτρο. «Μήπως νομίζεις ότι δεν μπορούσα να κατεβάσω δέκα χιλιάδες αγγέλους και να με προστατεύσουν;».

Δεν απέθανε ο Χριστός επάνω στο Σταυρό από αδυναμία, αλλά από θέλημα δικό Του και του Πατέρα Του για μας.

Πριν μερικούς αιώνες στα μέρη του Καυκάσου, ήταν ένας ηγεμόνας, ο οποίος έχοντας καλά αισθήματα και καλές σκέψεις, έλεγε. «Τι να το κάνεις να έχεις ένα λαό αλήτες και παλιανθρώπους, όπως τους βλέπουμε πως είναι τώρα. Γεμάτους από πάθη και αμαρτία και κακίες. Θα φροντίσω να τους κάνω καλούς ανθρώπους. Βγάζοντας νόμους που εξυψώνουν τον άνθρωπο».

Έτσι, η πρώτη του σκέψη ήταν:

«Αν δεν διορθωθεί το περιβάλλον της ηγεσίας, πώς θα πάμε μπροστά;».

Έβγαλε λοιπόν πρώτη διαταγή:

«Όποιος συλληφθεί να δωροδοκείται για να εκδώσει άδικη απόφαση, θα τον τιμωρώ αυστηρά μπροστά σε όλους με ραβδισμούς. Μετά θα του κόβουμε και το κεφάλι».

Και έβαλε έμπιστους αξιωματούχους του να συλλαμβάνουν τους άρχοντες που δωροδοκούνταν. Αλλά πρώτη απ' όλους συνελήφθη η μητέρα του. Πήγαν και του το είπαν. Ο βασιλιάς όταν το έμαθε χτυπούσε το κεφάλι του και τραβούσε τα μαλλιά του.

-Τι έπαθα! Τώρα τι γίνεται; Ή θα τα αφήσουμε όλα να διαλυθούν ή πρέπει να εφαρμοσθεί ο νόμος. Αλλά τι να κάνω με την μάνα μου;

Κλειδώθηκε στο δωμάτιό του. Τρεις ημέρες δεν δέχθηκε να τον ενοχλήσουν, ούτε να φάει, ούτε να πιεί και έσπαζε το κεφάλι του να δει τι πρέπει να κάνει.

Πώς είναι δυνατόν να βασανίζει την μητέρα του και να την σκοτώσει; Μετά από τρεις ημέρες αφού προσευχήθηκε και στάθηκε ενώπιον του Θεού και του

χρέους του, βγήκε έξω και είπε:

-Να μαζευτεί όλος ο λαός, όσοι θέλουν να παρακολουθήσουν την τιμωρία της αμαρτίας.

Μαζεύτηκαν οι άνθρωποι σε ένα μεγάλο γήπεδο και έφεραν και την μητέρα του, η οποία έτρεμε από τον φόβο της τιμωρίας. Διέταξαν τον δήμιο, να ρθει και να στέκει δίπλα. Όλων είχε κοπεί η αναπνοή.

Όταν έφτασε η στιγμή, όρμησε ο βασιλιάς, αγκάλιασε την μητέρα του, την σκέπασε και παίρνοντας τη θέση της είπε: «Χτυπάτε, χτυπάτε».

Οι δήμιοι άρχισαν να χτυπάνε τον βασιλιά τους, αλύπητα. Το αίμα του έτρεχε ποτάμι. Ο Θεός ξέρει πόσο υπέφερε. Όταν τελείωσε η τιμωρία, ο βασιλιάς σε άθλια κατάσταση είπε στο λαό:

-Αν νομίζετε πως είναι αρκετή η τιμωρία αυτή, συγχωρείστε τά υπόλοιπα. Και την μητέρα μου και εμένα. Αν δεν το νομίζετε κόφτε μου το κεφάλι.

Τότε ο κόσμος φώναξε: «Φτάνει, φτάνει η τιμωρία».

Ο Χριστός όμως όταν ήλθε στη γη δέχθηκε όλες τις τιμωρίες για μας. Θυμάστε τι γράφει το Ευαγγέλιο. Τον μαστίγωσαν. Τέτοιο βάσανο υπέμεινε. Και δεν έφτασε μόνο αυτό. Ανέβηκε πάνω στο Σταυρό σαν κακούργος, επειδή είμαστε εμείς κακούργοι. Και επήρε την αμαρτία μας πάνω στο Σταυρό.

Τι λέγει η Αγία Γραφή; Την εξάλειψε. Την έσβησε· με το αίμα Του.

Και μετά, αφού πέθανε πάνω στο Σταυρό, κατέβηκε στον Άδη, αναστήθηκε εν δόξη, ανήλθε στους ουρανούς και μας είπε: «Εγώ πηγαίνω πρώτος και θα ρθω να σας παραλάβω όλους όσοι πιστεύετε σε μένα».

Αυτό είναι το μήνυμα της σημερινής εορτής. Ότι ο Θεός είναι Πατέρας μας. Και ότι ο Υιός Του ο μονογενής, έγινε άνθρωπος για μας.

Δεν χρειάζεται να πούμε τίποτε περισσότερο. Αλλά μόνο τούτο: «Δόξα σοι Πάτερ άναρχε, Πατέρα παντοκράτορ. Δόξα σοι Υιέ του Θεού μονογενές, που ήλθες στον κόσμο για την σωτηρία μας. Προσκυνούμε τα Πάθη σου, υμνολογούμε την ταφή σου. Και δοξάζουμε την αγία σου ανάσταση». Αμήν.-